

Žabí perspektiva

Kuchali mě jako žabu, pravil pan kaplan, poté co se vrátil z nemocnice. Pouštěli do mně proud a pak vytáhli nože.

S tou elektřinou to nebylo divoké, jen testy k ověření funkce svalů. Vzpomněl jsem na pana Galvaniho, který v 18. století pozoroval, že svaly žab reagují pohybem na elektrický impuls. Myslel jsem na vězně, které mučitelé skutečně týrají elektřinou. V obsazených oblastech východní Ukrajiny, kousek za naší hranicí. A to ještě před 150 lety skoro nikdo netušil, že elektřina je k něčemu dobrá. Jak omezené, ale i překotně rychlé je lidské poznání! Nicméně i po 150 letech převratných objevů a dva tisíce let po Kristu se lidé dívají na svět často jen z žabí perspektivy. Nechováme se jako žáby?

Ne všechno, co se říká v bajkách, je pravda. Žába se z pomalu ohříváné vody snaží dostat, nečeká, až se uvaří. Zda lidstvo má alespoň tolik rozumu, se teprve ukáže.

V Písmu jsou žáby zmiňovány jako jedna z egyptských ran. Podobnou ránu – covidovou – zažíváme na vlastní kůži. Egyptské rány byly varovné. Problém byl v zatvrzelosti a sobectví lidí.

Bajka Jana Nerudy je o nás lidech:

*Seděly žáby v kaluži,
hleděly vzhůru k nebi,
starý jim žabák učený
odvíral tvrdé lebi. (...)*

*Umlknul. Kolem horlivě
šuškají posluchači.
Žabák se ptá, zdaž
o světech
ještě cos zvědít ráčí.*

*„Jen bychom rády
věděly,“
vrch hlavy poulí zraky,
„jsou-li tam tvoři jako my,
jsou-li tam žáby taky!“*

Jsou-li žáby i ve vesmíru, nevím, pak by spadaly pod obor astrobiologie a exoteologie.

Přeji vám radost z poznání a hojnou naději, křesťanskou i žabí, pardon, lidskou!

Žehná pan kaplan P. Petr Šleich

*25 tisíc křížů
na Staroměstském
náměstí připomínaly
oběti nemoci covid-19.
Poučí se lidé?*

Farář na Lhotce

Milí farníci, na konci června uplyne deset let od mého příchodu na Lhotku. Současně mi končí ustanovení zdejším farářem. Musím říct, že jsem velmi vděčný Pánu za to, že jsem byl poslán právě sem. Veliké díky za vaše modlitby, podporu, spolupráci, přátelství i trpělivost. Velice si jich vážím.

Zdejším farářem, a to na dobu od 1. července t. r. do 30. června 2028, jsem byl jmenován opět já.

Prosím o modlitby a těším se na další spolupráci!

P. Jiří Korda

Z pastorační rady

Květnové zasedání pastorační

rady bylo s ohledem na operaci pana kaplana až dvanáctého. Konalo se ještě online, a to včetně slibu členů, protože se jednalo o první zasedání od voleb. Jejich výsledek a složení nové rady najdete na straně 3. Připomínám, že slib zní: „Chcete svědomitě plnit své poslání v pastorační radě a přispívat k růstu Božího království v naší farnosti?“ Členové rady odpovídají: „Ano, to slibuji. Kéž mi Bůh pomáhá.“

V reflexi uplynulého období se diskutovala možnost, aby přímluvy nečetl kněz nebo ministrant, ale i někdo z lidu. Upozornil jsem, že lidé přicházejí na poslední chvíli, a je proto obtížné sehnat čtenáře na jednotlivá čtení, natož čtenáře přímluv. U těch je totiž nutné z důvodu někdy žalostných formulací v knihách přímluv dohodnout se na přeformulování. Na druhou stranu například společenství maminek připravuje pěkné přímluvy na bohoslužby konané na začátku jejich setkávání. Snad je bude možné po prázdninách obnovit.

Opět jsme řešili plánovanou stavbu a rekonstrukci. Pankrácká společnost z.s., když neuspěla se svou snahou zastavit stavbu kvůli potřebnému vykácení několika stromů, podala návrh, aby náš kostel byl prohlášen kulturní památkou. Kdo této problematice rozumí, tak je mu jasné, jaký je to nesmysl, ale pro někoho kýžená zdržení to rozhodně přinese. Prosím, vytrvejme v modlitbách, a to i za ty, kteří tyto obtíže působí.

Dále jsme projednali podklady od farního fundraisera ohledně plánů další propagace Centra Lhotka. Připravujeme výběrové řízení na PR agenturu, máme na příští rok již rezervovanu opět přílohu Katolického týdeníku. Ta letošní už přinesla, po odečtení nákladů, více než půl milionu.

Na podzim bychom rádi také vydali publikaci o lhotecké křížové cestě. Mnozí si pamatují tu modrou od prof. Brantzena z roku 1995. Pro její velký úspěch bychom ji chtěli vydat v aktualizované podobě. Nakonec jsme řešili plánované akce. Například na pouť otců a dětí najdete pozvánku na straně 11.

P. Jiří Korda

Výsledky voleb do PRF

Volby pastorační rady farnosti pro období duben 2021 – duben 2026 proběhly o víkendu 17. a 18. dubna 2021. Potěšující je, že v době covidové se voleb účastnil obdobný počet voličů jako před pěti lety.

Odevzdaných hlasů: 254 (před pěti lety 257)

Počet platných hlasů: 251

Počet neplatných hlasů: 3

Ke zvolení bylo potřeba umístit se na prvních šesti místech.

Členové ex offio: Korda Jiří, farář, předseda PRF; Šleich Petr, farní vikář; Lacinová Bernarda, SCSC, pastorační referentka.

Podle Stanov PRF má farář jmenovat další členy, ne méně než dva a ne více, než bylo zvoleno. Rozhodl jsem se jmenovat tři.

Odůvodnění jmenování

Jiří Šárka: měl přes sto hlasů. Dosud byl členem PRF. Přínosem jeho setrvání v PRF je schopnost kritického myšlení a oponentury.

Jakub Hradec: dosud byl členem PRF, je farním fundraiserem, proto je žádoucí, aby v PRF i nadále byl.

Věra Běhalová: v dosavadní PRF nebyla. Učí na Škole sv. Augustina, kam docházejí i děti z naší farnosti a která je také zřizovatelem naší Církevní mateřské školy Studánka. Se souhlasem patera Juana Provechy, ředitele školy, bude Věra Běhalová oficiálním zástupcem školy v PRF.

Blahopřeji zvoleným a velmi děkuji všem členům předešlé pastorační rady. Také veliké díky členům volební komise.

P. Jiří Korda

Prázdninový provoz

Stále platí, že kvůli covidu-19 nelze s určitou jistotou plánovat více než dva týdny dopředu. Proto sledujte i nadále bedlivě ohlášky při nedělních mších svatých, na nástěnkách a na našem farním webu. Určitě dojde vzhledem k vývoji nákazy a odjezdu mnohých

z vás mimo Prahu k redukci počtu bohoslužeb, pravděpodobně již od neděle 13. června. Pamatujte prosím i na naše dvě dětské chaloupky, které jsou plánovány opět na první polovinu srpna.

P. Jiří Korda

Změny v hospodaření arcidiecéze

Arcibiskupství pražské mění financování, mimo jiné zanikne tzv. Svépomocný fond, do kterého přispívaly farnosti na stavby, opravy zhruba deseti procenty z darů, tedy i ze sbírek. Fond mzdový zůstává (tj. příspěvek na platy pastoračních asistentů, referentů).

Vznikají tři nové fondy, dva z nich se nás týkají. Místo Svépomocného fondu je nově zřízen **Fond sv. Vojtěcha** na platy kněží. Opět jde o odvod zhruba deseti procent z darů, tedy i sbírek. Fond sv. Vojtěcha – fond mzdové podpory (služného) duchovních v arcidiecézi představuje praktickou realizaci vnitřní církevní solidarity. Je určen na vytváření finančního zdroje určeného na financování osobních nákladů duchovních ve služebním vztahu s Arcibiskupstvím pražským.

Navíc vzniká **Fond biskupa Podlahy**, ze kterého budeme přispívat na

pracovníky AP, kteří pracují pro farnosti, např. stavební techniky a pod.

Podrobnější informace najdete v informativních letáčích na www.apha.cz: „Dobré hospodaření pro dílo Boží“, který představuje hlavní principy a základní pravidla hospodaření včetně změněného podílu farností na spolufinancování výdajů arcidiecéze, a „Podporuji svou arcidiecézi a naše kněze“.

Prosím, abyste se s materiály seznámili. Případné dotazy rád zodpovím nebo požádám o jejich zodpovězení představené.

P. Jiří Korda

Letáky ke stažení: www.apha.cz/wp-content/uploads/2021/02/hospodareni-ap-nahled-final.pdf
www.apha.cz/wp-content/uploads/2021/05/letacek-ke-sbirce-na-sluzne-knezi.pdf

STAV ÚČTU K PROJEKTU CENTRUM LHOTKA sledujte na <https://centrumlhotka.cz>. V dubnu 2021 se na všech účtech na stavbu vybralo 1 643 826 Kč, z toho je 1 000 000 Kč dar arcibiskupství na public relations a fundraising. Všem dárcům děkujeme. Každou první neděli v měsíci je mše sv. v 10 h obětována za podporovatele projektu.

Navštíví nás vzácný host

Titulární slavnost kostela P. Marie Královny míru letos oslavíme 6. června. Mši sv. v deset hodin bude celebrovat apoštolský nuncius v České republice arcibiskup Charles Daniel Balvo. Zároveň budeme mít příležitost popřát mu k jeho červnovému jubileu (70).

Narodil se 29. června v roce 1951 v newyorském Brooklynu. V mládí hrál baseball. Studoval na katolických univerzitách v Římě a v USA, má doktorát z kanonického práva. Na kněze byl vysvěcen 6. května roku 1976 na svato-dušní neděli.

Od roku 1987 slouží v diplomatických službách Vatikánu – postupně působil v Ghaně, Ekvádoru, Chile, České republice (1996–1999), Jordánsku a Litvě. Od roku 2005 působil na Novém Zélandu a tichomořských ostrovech, v roce 2013

byl postupně jmenován apoštolským nunciem v Keni a Jižním Súdánu. Spolupracoval také s Organizací spojených národů (Program OSN pro životní prostředí a Program OSN pro lidská sídla). Dne 21. září 2018 jej papež František jmenoval apoštolským nunciem v České republice.

Měl jednoho bratra (již zemřel) a tři sestry.

Hovoří anglicky, italsky, španělsky, francouzsky. Částečně umí i česky, a tak se můžeme těšit, že jeho slovům budeme dobře rozumět. **(red.)**

*Apoštolský nuncius v ČR
arcibiskup Charles Daniel Balvo*

KRÁTCE

- V uplynulém období jsme **se rozloučili** s MUDr. Marcelou Vandasovou, Jiřím Boháčkem a Jiřinou Jakubcovou.
- **Svátost biřmování** přijme o Letnicích 23. května při mši sv. v 10.00 jedenáct biřmovanců.
- K **prvnímu sv. přijímání** přistoupí druhá skupina, tj. 17 dětí v sobotu 5. června.

- **Modlitby za národ** se opět konají vždy 28. v měsíci od 16.00 u hrobu sv. Václava v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha.
- **Pastorační rada farnosti** se sejde 2. června ve 20.00 opět po dlouhé době na živo v sále sv. Václava.

Další možnost podpory projektu Centrum Lhotka

Již několik let je projekt naší farnosti Centrum Lhotka zaregistrován na dárcovském webu Darujme.cz. Provozuje ho nezisková organizace Nadace Via.

Jeho platební bránu také využíváme na www.centrumlhotka.cz v části „Chci přispět“. Postupně jsme tak získali již 170 tisíc korun.

Existuje ale ještě jedna možnost, jak můžeme farní projekt Centrum Lhotka prostřednictvím Darujme.cz podpořit. Lze tam totiž velmi snadno založit dárcovskou výzvu k našemu projektu.

Když jsem před pěti lety slavil šedesátku, do pozvánky na oslavu jsem uvedl, že žádné dary nepotřebuji a že se budu cítit obdarován, když hosté budou věnovat příslušný obnos naší farnosti na podporu projektu Centrum Lhotka. Tehdy se sešlo přes 20 tisíc korun.

Čas běží, takže jsem měl nedávno 65. narozeniny. Oslava během pandemie covidu se mohla odehrát jen v nejužším kruhu rodiny. Spolužačka z gymnázia měla narozeniny dva týdny přede mnou a oslovila mě dárcovskou výzvou ve prospěch neziskové organizace pomáhající starým nemocným lidem. A právě přes Darujme.cz, čímž mi otevřela oči. S manželkou jsme pak před mou „65“ založili dárcovskou výzvu na podporu projektu Centrum Lhotka a příbuzné i přátele jsme tou dárcovskou výzvou obeslali e-mailem. S podobným zdůvodněním jako před pěti lety, totiž že opravdu sám materiální dary nepotřebuji a že budu rád, když hodnotou potenciálního daru prostřednictvím dárcovské výzvy obdaří projekt Centrum Lhotka.

Založení dárcovské výzvy je snadné: na www.darujme.cz/darcovska-vyzva

je zapotřebí najít projekt naší farnosti Centrum Lhotka – buď přes sekci Regionální a komunitní rozvoj nebo přes sekci Děti, mládež, rodina, k tomuto projektu založit dárcovskou výzvu kliknutím na příslušné tlačítko, napsat text výzvy, klidně přiložit i nějakou fotografii (jde-li o narozeniny, klidně fotografii oslavence) a výzvu tam uložit. Link na takovou dárcovskou výzvu pak je zapotřebí s vysvětlujícím e-mailem rozeslat potenciálním dárcům. Tak jako v případě platební brány na webu Centrum Lhotka lze platbu uskutečnit buď platební kartou nebo převodem z účtu. Je to funkční a bezpečné.

Kromě verze v češtině v korunách si lze snadno vytvořit „klon“ dárcovské výzvy v angličtině, u ní jsou pak částky uváděny v eurech. Z vlastní zkušenosti mohu potvrdit, že to také pomáhá projektu Centrum Lhotka. Nějaké dary ze zahraničí také dorazily!

A funguje to! Rada adresátů dárcovské výzvy vyhověla mé prosbě a sešlo se tak přes 47 tisíc korun na podporu Centra Lhotka. Motivem samozřejmě nemusí být kulaté narozeniny, ale jakákoli jiná příležitost, kterou bude autor dárcovské výzvy považovat za natolik významnou, že mu pomůže oslovit své okolí dárcovskou výzvou. Že nezareagují všichni, nevadí. Že někdo pošle i malou částku, nevadí. Radujme se z každého malého daru, budme za něj vděční a uvědomme si, že velké věci se leckdy tvoří z malých.

Jakub Hradec

Moje cesta ke křtu

Také letos jsme oslovili naše katechumeny s prosbou o zodpovězení několika anketních otázek. Děkujeme za vzácné svědectví a radujeme se s vámi.

Kdy jste se poprvé setkal s vírou?

Celý život jsem byl člověkem „hledajícím“, prošel jsem různé semináře, četl jsem ezoterické knihy, zpíval jsem ve skupinách mantry, učil se meditovat, ale stále jsem cítil, že to není „to pravé“. Lidé, které jsem potkával, se mi zdáli vždy nějak odtrženi od běžného života. Skutečně žitou vírou jsem poznal

až ve svých 40 letech u své nynější manželky. Její láska k bližním a ochota pomáhat, láska k Bohu, vroucnost, zbožnost, víra, která byla a je cítit na každém kroku

a v každém okamžiku, mě natolik oslo-

vila, že jsem nemohl zůstat chladným. Navštěvovali jsme různá poutní a mariánská místa, modlili jsme se, začali jsme spolu pomáhat lidem podle svých možností, vařili jsme denně bezdomovcům, slavili jsme s nimi na ulici Štědrý večer, zpívali jsme s nimi koledy a dali dárečky, a další situace... To jsou všechno chvíle, které se nedají nikdy zapomenout a které mě posouvaly blíž a blíž k Bohu a k Pánu Ježíši. Jelikož jsem neznal kromě modlitby „Otče náš“ jiné, modlili jsme se vlastní modlitby vroucně srdcem a nekladli jsme důraz na slova, ale na upřímné, vroucí prožití. Dnes vnímám, že celý život člověka může být v podstatě ustavičnou modlitbou. Vše, co s manželkou děláme, děláme s myšlenkami vděčnosti k Pánu,

že vůbec můžeme, že smíme... Uvědomujeme si, jaká je to milost.

Vidíte dnes na své cestě „náhody“, které vás vedly blíž k Bohu?

Přesvědčil jsem se, že náhody neexistují a ve všem vnímám všemoudré Boží vedení našich životních cest. Právě setkání s mojí ženou, kdy se muselo stát několik naprosto nepochopitel-

ných událostí, abychom byli přivedeni k sobě, je toho příkladem. A to byl začátek mé pravé cesty k Bohu. Ale protože jsem ze začátku našeho vztahu nebyl zcela věřící, muselo se stát opět několik desítek situací a do-

slova zázraků, které mě přesvědčily o Boží jsoucnosti, jeho nepochopitelné milosti, jeho vedení a ochraně, a to i života.

Co vás ponouklo k rozhodnutí přijmout křest?

Prosba o přijetí svátosti křtu byla jen vyústěním mé veliké touhy po tom, abych byl Bohu co nejbliž.

Proč právě ve lhotecké farnosti?

Bydlištěm patříme ke lhotecké farnosti. Pater Jiří zde před rokem přijal s pochopením a laskavostí moji manželku, která toužila po svátosti smíření. Začali jsme spolu chodit do kostela, na přípravu ke křtu a biřmování, měli jsme zde vloni svou církevní svatbu. Díky Bohu patříme k této farnosti a jejímu společenství.

Jan Úředníček

Patris corde

Apoštolský list Patris corde u příležitosti 150. výročí vyhlášení svatého Josefa za ochránce všeobecné církve. (6. část – závěr).

Otec ve stínu

Polský spisovatel Jan Dobraczyński ve své knize Stín otce podává formou románu život svatého Josefa. Podmanivý obraz stínu definuje postavu sv. Josefa, který je ve vztahu k Ježíši pozemským stínem nebeského Otce. Chrání jej, opatruje a nikdy se od něj nevzdaluje, aby šel svojí cestou. Pomysleme na to, co připomíná Mojžíš Izraeli: „V poušti jsi viděl, jak tě Hospodin, tvůj Bůh, nesl, jako člověk nosí své dítě, po celou cestu“ (Dt 1,31). Takto Josef vykonával otcovství po celý svůj život.

Otec se nerodí, nýbrž stává se jím. A nelze se jím stát pouze přivedením dítěte na svět, nýbrž akceptací zodpovědné péče o ně. Pokaždé, když někdo přijme odpovědnost za život někoho druhého, v jistém smyslu tak prokazuje otcovství.

Ve společnosti naší doby se nezřídka zdá, že děti jsou sirotci. Také církve dnes potřebuje otce. Stále aktuální je napomenutí svatého Pavla Korint'ánům: „I kdybyste měli na tisíce vychovatelů v křesťanské víře, otců nemáte mnoho“ (1Kor 4,15); a každý kněz či biskup by měl jako apoštol dodat: „Já jsem se stal vaším otcem v Kristu Ježíši“ (tamtéž). A Galaťanům říká: „Moje děti, znovu vás bolestně rodím, dokud nenabudete podoby Kristovy“ (Gal 4,19).

Být otcem znamená dát synovi zkušenost života, reality. Nikoli jej zdržovat a věznit, nikoli jej vlastnit, nýbrž uschopnit k rozhodnutím, svobodě

a východiskům. Možná proto tradice nazývá Josefa otcem „nejcudnějším (nejčistším)“. Není to pouze afektivní přívlastek, nýbrž syntéza postoje, který vyjadřuje opak majetnictví. Cudnost (čistota) je svoboda od majetnictví ve všech oblastech života. Jedině cudná (čistá) láska je opravdu láskou. Láska, která chce vlastnit, je nakonec vždycky ohrožením, uvěznuje, dusí a činí nešťastnými. Sám Bůh miluje člověka čistou láskou, dává mu také svobodu pochybit a stavět se na odpor. Logika lásky je vždycky logikou svobody, a Josef dovedl milovat mimořádně svobodně. Nikdy nestavěl sebe do středu. Uměl opustit střed a činit středem svého života Marii a Ježíše.

Josefovo štěstí nespočívá v logice sebeobětování, nýbrž sebedarování. V tomto člověku nikdy není znát frustrace, nýbrž jenom důvěra. Jeho přetrvávající mlčení neobsahuje stížnosti, nýbrž konkrétní projevy důvěry. Svět potřebuje otce, odmítá pány, odmítá toho, kdo chce vlastněním druhého vyplnit svoji vnitřní prázdnotu, odmítá ty, kdo zaměňují autoritu za autoritativnost, službu za servilitu, konfrontaci za útisk, charitu za vyživování, sílu za destrukci. Každé pravé povolání se rodí ze sebedarování, kterým je zralost jednoduchého obětování. Také kněžství a zasvěcený život žádá tento typ zralosti. Tam kde povolání k manželství, celibátu či panenství nedosáhne zralosti sebedarování a zastaví se u pouhé logiky oběti, se pak namísto

znamení krásy a radosti lásky stává výrazem neštěstí, smutku a frustrace.

Otcovství, které nepodlehne pokušení žít životem dětí, otevírá vždycky netušené prostory. Každé dítě v sobě vždycky nosí tajemství, je originálem, který se vyjeví jen za pomoci otce, jenž respektuje jeho svobodu. Otce, který si je vědom, že

svoji výchovatelskou činnost skončí a svoje otcovství žije v plnosti, až se stane „zbytečným“, až zjistí, že potomek je autonomní a ubírá se cestou života sám; až se ocitne v situaci Josefa, který vždycky věděl, že ono Dítě nebylo jeho, ale jed-

noduše mu bylo svěřeno do péče. To je v podstatě to, co dává na srozuměnou Ježíš slovy: „Nikomu na zemi nedávejte jméno ‚otec‘, jenom jeden je váš Otec, a ten je v nebesích“ (Mt 23,9).

Pokaždé, když jsme v situaci, kdy vykonáváme otcovství, musíme si vždycky připomínat, že nikdy nejde o výkon vlastnictví, nýbrž o „znamení“, odkazující k vyššímu otcovství. V jistém smyslu jsme všichni vždycky v Josefově situaci, jsme stínem jediného nebeského Otce, který „dává vycházet svému slunci pro zlé i dobré a sesílá

děšť spravedlivým i nespravedlivým“ (Mt 5,45), stínem, který sleduje Syna.

„Vstaň, vezmi dítě i jeho matku“ (Mt 2,13), říká Bůh svatému Josefovi.

Účelem tohoto apoštolského listu je vzrůst lásky k tomuto velkému světcí a pobídka, abychom prosili o jeho přímluvu a napodobovali jeho ctnosti a jeho rozlet.

*Svatý Josef ve stínu (vpravo).
Obraz Obětování Páně z kostela sv. Petra
a Pavla v Hochfeldenu v Alsasku, 19. stol.*

Specifickým posláním světců totiž není jen poskytování zázraků a milostí, nýbrž přímluva za nás před Bohem, jako to činili Abraham a Mojžíš a jako to činí Ježíš „jediný prostředník“ (1Tim 2,5), který je u Boha Otce naším „přímluvcem“ (1Jan 2,1),

jenž „je stále živ, aby se za nás přimlouval“ (Žid 7,25; srov. Řím 8,34).

Svatí pomáhají všem věřícím „ke svatosti a k úsilí o dokonalost ve svém stavu“. Jejich život je konkrétní důkaz, že je možné žít podle evangelia.

Ježíš řekl: „Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem“ (Mt 11,29), a oni jsou také příkladem života hodného následování. Svatý Pavel vybízí doslova: „Budte takoví, jakým jsem já!“ (1Kor 4,16). Svatý Josef to říká svým výmluvným ztišením.

Tváří v tvář tolika světcům a světicím se svatý Augustin táže: „Ty nedokážeš

to, co tihle muži a tyhle ženy?“ A tak dospěl k definitivnímu obrácení, když zvolal: „Pozdě jsem si tě zamiloval, krásno tak starobylá i tak nová.“

Nezbývá než úpěnlivě prosit svatého Josefa o milost milostí: o svoje obrácení. Jemu adresujeme svoji prosbu:

*Bud' zdráv, ochránce Vykupitele,
a snoubenče Panny Marie.
Tobě Bůh svěřil svého Syna,
v tebe doufala Maria.
S tebou se Kristus stal člověkem.*

*Svatý Josefe, ukaž se otcem i nám,
ved' nás cestou života.
Vypros nám milost, milosrdenství
a odvahu,
a braň nás před vším zlem. Amen.*

František

*(V Římě u sv. Jana na Lateránu,
8. prosince 2020, v osmém roce svého
pontifikátu.)*

Ještě poznámka papeže Františka ke kapitole Milovaný otec

Přes čtyřicet let se denně po ránu modlím ke sv. Josefovi modlitbu, vzatou z jedné modlitební knížky, vydané v 19. století ženskou řeholní kongregací Ježíše a Marie a vyjadřující zbožnost, důvěru i jakousi provokaci ke sv. Josefovi:

„Vznešený patriarcho, svatý Josefe, který můžeš učinit to, co je nemožné, pospěš mi na pomoc ve chvílích neklidu a těžkostí. Přijmi pod svou ochranu obtížné a svízelné situace, které ti svěřuji, aby došly šťastného konce. Můj milovaný otče, v tebe skládám celou svoji důvěru. Ať mi neříkají, že jsem tě vzýval nadarmo, a poněvadž s Ježíšem a Marií můžeš všechno, ukaž mi, že tvoje dobrota je tak velká jako tvoje moc. Amen.“

www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=3203

Ilustrace: <https://cs.wikipedia.org>

Papež zařadil sedm nových invokací do litanií ke sv. Josefu

Kongregace pro bohoslužbu a svátosti zaslala list všem biskupským konferencím, který se týká nových invokací, připojených k litaniím ke sv. Josefu. V těchto litaniích, schválených Svatým stolcem v roce 1909, nyní u příležitosti 150. výročí prohlášení sv. Josefa za ochránce všeobecné církve, bude tento světec vzýván pod sedmi novými jmény. Na oficiálním překladu pracuje liturgická komise ČBK.

Kongregace pro bohoslužbu a svátosti při volbě nových invokací čerpala z magisteria tří papežů, kteří se sv. Josefem zabývali: sv. Pavla VI., sv. Jana Pavla II. a Františka. Invokace:

Custos Redemptoris – Ochránce Vykupitele, pochází ze stejnojmenné

apoštolské exhortace papeže Jana Pavla II.;

Serve Christi – Boží služebník, je označení sv. Josefa, které použil papež Pavel VI. v homilii na svátek tohoto světce (19.3.1966), a dále je citováno jak ve Františkově apoštolském listě

Patris corde, tak ve výše zmíněné exhortaci;

Minister salutis – Služebník spásy, je opětovně citací z apoštolské exhortace Redemptoris Custos (8) papeže Jana Pavla II. Svatého Josefa takto nazývá sv. Jan Zlatoústý (in Math. Hom., V 3:PG57, 57 n).

Další čtyři invokace pocházejí z apoštolského listu Patris corde papeže Františka. Jsou to:

Fulcimen in difficultatibus – Průvodce těžkými časy (úvod k apoštolskému listu);

Patrone exulum – Ochránce vyděděných;

Patrone afflictorum – Ochránce zarmoucených;

Patrone pauperum – Ochránce chudých (z páté kapitoly zmíněného apoštolského listu).

Jedná se o doslovný (pracovní) překlad z citovaných dokumentů, přičemž přesné znění nových invokací náleží do kompetence České biskupské konference. Její překlad nevyžaduje schválení Svatého stolce, uzavírá list Kongregace pro bohoslužbu a svátosti.

www.cirkev.cz

Pout' otců s dětmi

Milí otcové, kmotři i děti, ani v době covidové nezapomínáme na pout' otců s dětmi. Dá-li Bůh, letos se o víkend 19.–20. června, symbolicky na Mezinárodní den otců, vydáme na pěší pout' ke svatému Prokopovi do Sázavy.

V sobotu ráno odjedeme vlakem z pražského hlavního nádraží do Vranic, odkud se už vydáme pěšky na Sázavu s přespáním na faře v Úžici. Počet míst na faře je omezený, počítejte tak spíše s nocováním ve stanech nebo odvážlivci pod širákem na zahradě.

První den nás bude čekat dobrodružných 16 km, druhý den pak pohodových 8 km.

Vzhledem k náročnosti programu je pout' vhodná pro starší děti, tj. minimálně školního věku.

Duchovně nás bude doprovázet otec Jiří, logistická podpora bude též zajištěna, bude tak možné putovat jen s tím nejnужnějším. Do Prahy se vrátíme v neděli večer.

Zveme všechny otce i kmotry s dětmi! Milé matky, povzbuďte své muže i děti, ať se s námi vydají na pout', a vy si tak můžete užít zasloužený volný víkend.

Bližší informace na tel. čísle 603 404 546 nebo na e-mailu m.konicek@email.cz.

Martin Koníček
Foto: [wikimedia.org](https://commons.wikimedia.org/)

Sázavský kostel

LIFT – animátorský kurz pražské arcidiecéze

Od října 2021 chceme nabídnout nový ročník dvouletého formačního programu LIFT, který je určen mladým lidem od 16 let do cca 26 let.

Podobně jako minulý LIFT je i tento otevřen každému, nejen těm, kteří jsou již aktivní v nějakém společenství mládeže. Cílem kurzu, jehož název znamená „pozvednout“ nebo „povznést“, je to, aby Bůh pozvedl život mladých lidí a oni mohli udělat další kroky k dospělejšímu a zralejšímu křesťanskému životu.

Program sestávající z dvanácti víkendových setkání a letního týdenního pobytu má pomoci mladým více objevit vlastní identitu, nalézt či prohloubit skutečně osobní víru, uvědomit si obdávání a motivovat ke službě druhým,

zejména v rámci farností a společenství církve vůbec. Přihlašování je již spuštěno. O oba dva minulé běhy

LIFTU byl značný zájem, proto přinášíme toto pozvání již nyní a prosíme, abyste upozornili na LIFT mladé z vašich far-

ností.

Více informací a přihlašování na www.adcm.cz nebo přímo na www.lift.adcm.cz.

Pokud nám koronavirová situace neumožní začít kurz v říjnu 2021 prezenčně, chceme posunout jeho začátek tak, aby se prezenčně mohl uskutečnit. O této změně bychom pak případně informovali přihlášené účastníky.

P. Vojtěch Smolka

ředitel Arcidiecézního centra mládeže

Noty pro banjo

Rádi bychom upozornili na knihu Ondřeje Šárka vydanou v USA. Je to hudební učebnice, ale tentokrát není pro ukulele, ale pro další americký národní hudební nástroj – pětistrunné banjo. Že někdo z Česka vydá v USA učebnici hry na banjo je asi tak obvyklé, jako kdyby někdo z USA vydal v Česku noty pro cimbál... Autorovi, našemu farníkovi, gratulujeme!

Zde je ještě odkaz na nakladatelství:

www.melbay.com/Products/30886/classical-music-for-banjo-made-easy.aspx

(red.)

VÝZVA REDAKCE VĚSTNÍKU FARNÍKŮM

Děkujeme všem přispěvatelům. Příspěvky o rozsahu maximálně 2 500 znaků vč. mezer posílejte na adresy uvedené v tiráži nebo předávejte v sakristii. *(red.)*

Slavnost Těla a krve Páně v Praze

Podobně jako v minulých letech zve pan kardinál Dominik Duka OP všechny kněze, jáhny, řeholníky, řeholnice, rodiny s dětmi i všechen Boží lid k oslavě slavnosti Těla a krve Páně ve čtvrtek 3. června 2021 v 17.00 hod.

Nejprve bude pan kardinál sloužit slavnou mší svatou v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha a po ní bude následovat tradiční eucharistické procesí.

To půjde z katedrály kolem Hradčanského náměstí s prvním oltářem u Arcibiskupského paláce, druhým u vybrané kanovnické rezidence a třetím oltářem u mariánského sloupu na Hradčanském náměstí, kde bude průvod zakončen. Tomuto společnému slavení by se měla dát přednost před bohoslužbami v jednotlivých pražských farnostech.

Sraz ministrantů bude v 15.00 hod. před Arcibiskupským palácem. Děti a družičky prosíme, aby se již přede

mší sv. shromáždily pod královskou oratoří. Příchod lidu do Pražského hradu bude možný od 16.30 hod. skrze vchod na IV. nádvoří. Výše uvedené

pokyny platí v případě, že vláda ČR či Kancelář prezidenta republiky, v reakci na aktuální epidemiologickou situaci, nezpřísní obecně očekávaná opatření. Aktuální informace ke slavnosti budou zveřejněny 26. května na internetových stránkách arcibiskupství

a katedrály www.apha.cz a na www.katedralasvatehovita.cz.

Vojtěch Mátl,
jáhen, vedoucí SAR
a arcibiskupský ceremonář

*Průvod Těla a krve Páně 2020
Foto Člověk a víra Karel Smetana*

Jak vést děti k Bohu

Pastorační středisko – Centrum pro rodinu, pracoviště Arcibiskupství pražského, průběžně organizuje přednášky k tématu výchovy dětí ve víře. Některé se podařilo nahrát, a tak jsou volně k dispozici na youtube. Odkazy najdete na stránkách Centra pro rodinu <https://pastorace.apha.cz/pro-rodinu/vychova-deti-ve-vire/>

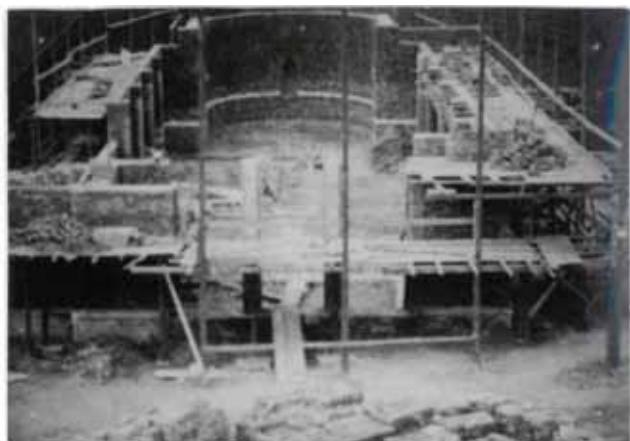
Jana Šilhavá

Plody Noci kostelů

Každoročně v rámci programu Noci kostelů v našem kostele bývá zpřístupněn lhotecký archiv. Vícekrát se již stalo, že se mezi návštěvníky objevil někdo, kdo do archivu posléze přispěl svými fotografiemi. Tak se do farního archivu dostaly také historické fotografie zachycující stavbu našeho kostela,

která byla zahájena v květnu 1937 a dokončena na začátku listopadu téhož roku. Pro zajímavost otiskujeme dosud nezveřejněné fotografie z archivu pana Michaela Pešla. Tyto fotografie jsou unikátní. Žádné snímky z výstavby kostela pod lešením jsme dosud neměli.

Eva Kocmanová

Výstavba zdí kostela

Dokončování hrubé stavby

Kostel bez přístavby kláštera

Stavební skupina dělníků pracujících na výstavbě kostela

Co taky přinesl covid

Do kanceláře telefonovala až z Holandska paní Jarka, aby u nás objednala služby pro svého tatínka pana Jaroslava. Rodiče se před mnoha lety rozvedli a tatínek od té doby žije sám. Vaření ho nikdy nebavilo. Od rozvodu se stravoval převážně v restauracích a jídelnách. Koronavirová omezení ho ovšem zaskočila, oblíbené podniky v okolí zavřely. Nejoblíbenější jídelna dokonce zkrachovala.

Internet pan Jaroslav nemá a s telefonem taky není zrovna kamarád. Mobil vždy někam odloží a nechá ho tam, dokud se nevybijí baterie. Potom ho nemůže najít. Pánovi je už devadesát šest let, na novoty si zvyká těžko. Nákup po internetu je pro něj z oblasti UFO. Když zboží nevidí, neví prý, co si objednat. Po telefonu si tedy také nenakoupí. Dcera se mu často nemůže dovolat a honí kamarády z Prahy, aby došli tatínka zkontrolovat. Tatínek byl hospitalizován pro nedostatečnou výživu a v nemocnici dostal covid. Dcera by si přála, abychom se o něj po návratu domů začali starat. Objednala mu dovoz obědů. Byla by ráda, aby alespoň něco snědl. Po obědě máme jít s tatínkem na procházku a cestou se stavít na nákup. Pan Jaroslav se vrátil z nemocnice domů a my jsme ho začali navštěvovat.

Obědy si klient přebíral spolehlivě. Vždy na naši řidičku čekal a prohodil s ní pár milých slov. Horší už to bylo s následující návštěvou. Pečovatelky i pečovatelé bědovali, že dostat do pana Jaroslava jídlo je očištěc. Je to s ním jako s malým dítětem. Do jídla se

pánovi nechce, ale panáčka na povzbuzení chuti si dá rád. Ochotně by se podělil i se zaměstnanci. Ti v sebeobraně už ve dveřích raději začali hlásit, že jsou vozem. V kanceláři potom pracovníci referovali svorně: „Pan Jaroslav nejí téměř vůbec, ale dobře pije.“ Nedalo se ovšem říct, že by klient byl alkoholik. Dá si panáčka, ale rozhodně se neopíjí. Na procházky ovšem s

*Panáčka na povzbuzení chuti
k jídlu si dá rád...*

pečovatelkami chodí rád. Nese se blízkým parkem a rozdává úsměvy na všechny strany. Zdraví známé seniory a představuje jim pečovatelky křestními jmény. S pečovateli ven chodit nechce, raději s nimi doma mastí karty. Naše

pečovatelka Olinka se divila, proč pan Jaroslav s našimi chlapy nikdy nejde ven? Klient měl jasnou odpověď: „Děvče moje zlaté. Nebudu si přeci kazit image. Víte, že si tady všichni myslí, jaký jsem štramák. Každý den jiná ženská! Jednou tmavovláska, po druhý blondýna. Jedna jste hezčí než druhá. Přeci se tu nebudu producírovat s chlapama.“ My jsme se zasmáli. Jsme ale moc rádi, že je pan Jaroslav s našimi službami spokojený.

Přeji vám požehnaný červen.

Eva Černá

PLÁNUJEME

- 1.–14. 8. – letní chaloupky v Rokytnici nad Jizerou
18. 9. – Lhotecký běh
-

Ústní modlitba je naší kotvou

Všichni bychom měli mít pokoru těch lidí v pokročilém věku, kteří v kostele – snad proto, že jim sluch již dokonale neslouží – polohlasně recitují modlitby, jež se v dětském věku naučili a naplňují loď kostela svým šepotem. Tato modlitba nenařuše ticho, nýbrž dosvědčuje věrnost povinnosti modlit se, naplňované po celý život a nikdy nevynechané. Tito lidé se svou pokornou modlitbou jsou často velkými přímluvci farností. Jsou jako duby, jejichž větvení je z roku na rok rozložitější, aby poskytlo stín co největšímu počtu lidí. Jenom Bůh ví, kdy a nakolik je jejich srdce spojené s těmito odříkanými modlitbami. Bezpochyby také tito lidé museli projít nocí a okamžiky prázdna. Ústní modlitbě však můžeme vždy zůstat věrni. Je jakousi kotvou, jejíhož provazu se můžeme chytit, abychom zůstali věrní, děj se co děj.

Nesmíme tedy pohrdat hlasitou modlitbou. Někdo snad řekne: „Ale, to je dětinské, to je pro nevědomé lidi; já usiluji o modlitbu myslí, o meditaci, vnitřní prázdno, do něhož by přišel Bůh...“ Prosím tě, neupadej do pýchy pohrdající ústní modlitbou. Je to modlitba prostých lidí, kterou nás naučil Ježíš: Otče náš, jenž jsi na nebesích...

Papež František

Celý článek na: <https://www.vaticannews.va/cs/papez/news/2021-04/ustni-modlitbe-je-nasi-kotvou.html>

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru, Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4 – Lhotka, web: <https://lhoteckafarnost.cz>.

Kontakty: lhotecka.farnost@seznam.cz;

farář P. Jiří Korda, e-mail: jmkorda@seznam.cz, telefon: 725 797 561.

Centrum Lhotka: <https://centrumlhotka.cz>; fundraiser Jakub Hradec, e-mail: fundraiser@centrumlhotka.cz, telefon: 604 234 969.

Bankovní spojení pro finanční dary:

1. běžný provoz farnosti č. účtu 74 32 63 29 / 0800; Specifický symbol 500
2. rozšíření kostela a výstavba Centra Lhotka č. účtu 53 23 72 03 39 / 0800; Specifický symbol 100 – při platbě ze zahraničí kód IBAN: CZ08 0800 0000 0053 2372 0339 a kód BIC: GIBACZPX

Redakce Věstníku: Jana Šilhavá, sr. Bernarda Lacinová, P. Jiří Korda.

Sazba: Jan Šilhavý. **Tisk:** Jan Macek, Jablonec n. Nisou, www.tiskem.cz.

Příspěvky do Věstníku posílejte na farnivestnik@gmail.com nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit a jazykově upravovat. Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. Číslo vychází 28. 5. 2021.

Uzávěrka příštího čísla je **5. června 2021**. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.